

Amikor színeid találkoznak veled

Színtípus mini-kézikönyv

YUЯKOV

A színek világa nem fekete-fehér, még akkor sem, ha elsőre annak tűnik. Minden árnyalatnak van egy hűvösebb és egy melegebb arca, és valahol ezek között húzódik meg a te saját helyed is. Igen, neked is van egy ilyen „színhőmérsékleted”, még ha eddig nem is gondoltál rá így.

A kék nem csak kék, a piros nem csak piros, és a sárga sem egyetlen történet. Mindegyik tud elmozdulni egy napfényesebb, aranylóbb irányba, vagy egy visszafogottabb, kékesebb, távolságtartóbb hangulat felé. És miközben te reggel felöltözöl, ezek a finom különbségek döntik el, hogy élni kezd rajtad egy szett, vagy egyszerűen csak rajtad marad.

Ami igazán működik, az sosem a véletlen műve. Azok a színek fognak téged „felemelni”, amik már eleve ott vannak benned. Nem kívülről kell őket rád tenni, hanem felismerni őket a saját arcodban. A bőröd tónusa, a hajad színe, a szemed mélysége, az a furcsa, alig megfogható kontraszt a tekintetedben, az ajkaid finom árnyalata – ezek együtt mesélnek rólad. És ha jól figyelsz, meg is mondják, merre érdemes indulnod. Ez nem horoszkóp, nem évszakhoz kötött játék, és nem is valami hangulatfüggő dolog. A tested nem hazudik ilyen értelemben. Nyáron barnulsz, télen halványabb vagy, néha kipirulsz, néha fakóbbnak látod magad, de az a mélyebb tónus, ami alatt mindez történik, stabil marad. Mint egy halk alapzaj, ami végig ott van, akkor is, ha nem figyelsz rá.

És amikor egyszer ráérezel erre, onnantól nem kérdés többé, hogy miért nézel ki egyes ruhákban „valahogy jobban”. Mert nem jobban nézel ki. Hanem végre összeérsz magaddal.

Amikor belenyúlsz a hajszínedbe, valójában nem csak egy árnyalatot változtatsz meg, hanem az egész

arcod egyensúlyát mozdítod el. Ez különösen akkor látszik meg erősen, ha olyan irányba viszed el a színt, ami idegen a saját tónusodtól. Ilyenkor valami finoman „szétcsúszik”, még ha elsőre nem is tudod megfogalmazni, miért.

Persze a hajszín játék. Át tudsz menni világosból sötétbe, sötétből világosba, kipróbálhatsz vöröset, szőkét, barnákat, bármit. A kérdés nem az, hogy lehet-e, hanem az, hogy mit kezd az arcod vele. Ha a saját tónusod inkább hűvös, akkor a sárgásba hajló szőkék, a narancsos vörösek vagy a meleg barnák gyakran elnehezítik az összképet. Ilyenkor sokkal természetesebben működnek a visszafogottabb, hamvasabb árnyalatok. Ha viszont a megjelenésed melegebb karakterű, akkor a túl hideg, kékes tónusok idegenül hathatnak, és érdekesebb az aranylóbb, napfényesebb színek felé nyúlni.

Van azonban egy pont, amit nem nagyon lehet megkerülni. Bármennyire is jól sikerül egy festés, a saját, eredeti hajszínedhez hasonló összhangot semmi nem tud ugyanúgy visszaadni. Az a szín nem véletlenül olyan, amilyen. Együtt született az arcoddal.

A sminknél ugyanez a logika működik, csak finomabb rétegben. Az alapozó, a rúzs, a pirosító, a szemhéjpúder mind ugyanarra a belső iránytűre reagál. Ha a tónusod hűvös, akkor a kékesebb, rózsásabb árnyalatok fognak szépen simulni rád. Ha melegebb vagy, akkor a barackos, aranyló, földes színek adják azt az érzést, mintha „helyére kerültél” volna. Itt sem az a lényeg, hogy mi tetszik a tégelyben, hanem az, hogy mi történik, amikor felkerül az arcodra.

Lehet, hogy már találkoztál azzal a megközelítéssel, ami az évszakok hangulatán keresztül próbál rendet tenni a színek között. A tavasz, nyár, ősz és tél nem itt naptári kategóriák, hanem karakterek, amik segítenek eligazodni abban, hogy milyen árnyalatok élnek jól egy arcon. Ezek mentén négy alapisírvány rajzolódik ki, és nagy eséllyel te is érzed, hogy valamelyik világa közelebb húz magához.

Direkt nem mondom azt, hogy „ide tartozol”. Mert amint kimondjuk, máris szűk lesz a tér. Az egész elveszíti azt a finomságát, ami miatt egyáltalán érdemes vele foglalkozni. Inkább úgy érdemes nézni, hogy van egy irány, egy hangulat, ami ismerősnek hat, amiben könnyebben lélegzel.

Az évszakos gondolkodás jó térkép. Meg tud mutatni mintázatokat, segít észrevenni összefüggéseket, és ad egyfajta biztonságot az elején. De nem cél, hogy ráfeszítsd magadra. Inkább kapaszkodó, amit akkor használsz, amikor szükséged van rá, és elengedsz, amikor már érzed magadtól is.

A saját működésed, a személyiséged, az a bizonyos nehezen megfogható kisugárzásod sokkal árnyaltabb annál, mint hogy egyetlen címkébe beleférjen. Ezért érdemes úgy bánni ezzel a rendszerrel, mint egy eszközzel, nem pedig szabállyal. Annyit veszel ki belőle, amennyi segít, és úgy formálsz, hogy passzoljon az életedhez.

És igen, ez az egész nem csak nőkre igaz. Ugyanúgy működik férfiaknál is, mert nem szerepekről szól, hanem arról, hogyan találkozik a szín és az ember.

Ha elkezded érteni a saját színvilágodat, az nem egy újabb szabályrendszer hoz az életedbe, hanem meglepő módon felsza-

badít. Egyszer csak nem sodródsz többé a trendekkel, hanem elkezdesz választani közülük. Ránézel egy aktuális divatra, és pontosan érzed, hogy hozzád szól-e, vagy egyszerűen csak látványos.

A ruháid nem különálló darabok lesznek, hanem eszközök. Ha jól vagy, ráerősítesz erre, ha fáradtabb napod van, tudod, melyik szín az, ami egy kicsit visszahoz. Nem varázslat, inkább egy finom hangolás, ami működik.

A vásárlásnál ez különösen látványos. Nem lesz több „szép, de valahogy mégsem az igazi” darab a szekrényedben. Kevesebb mellényülés, kevesebb felesleges kör, több olyan ruha, amit valóban viselsz is.

Ugyanez igaz a részletekre. Az ékszereknél, kiegészítőknél, sminknél egyszer csak letisztul a kép. Nem kell találgatni, hogy melyik rúzs az, ami nem ül furcsán az arcodon, vagy melyik alapozó az, ami tényleg eltűnik a bőrödön. A hajszín kérdése is sokkal egyértelműbbé válik, ha épp változtatni szeretnél.

Ha már hallottál az évszakos gondolkodásról, valószínűleg próbáltad is magadat elhelyezni benne. És valószínűleg azt is tapasztaltad, hogy ez nem annyira egyszerű. Színkendők nélkül, természetes fény nélkül, egy hozzáértő szem nélkül könnyű elbizonytalanodni. A finom különbségek sokszor csak akkor látszanak, ha valaki pontosan tudja, mit figyel.

Ráadásul nem csak az alapirányok léteznek, hanem rengeteg árnyalat és átmenet is. Ezek között eligazodni nem könnyű, még annak sem, aki egyébként érzékeny a színekre. Ezért most inkább egy tiszta, jól követhető képet adok, amiben könnyebb elindulni.

Az évszakokat két nagy csoportba rendezzük. Vannak a meleg tónusú világok, és vannak a hűvösek.

A meleg karakterek közé tartozik az őszi és a tavasz. Az őszi mélyebb, teltebb, kissé földközeli hangulatú, mintha minden színében ott lenne egy csepp arany és egy kis árnyék. A tavasz ezzel szemben könnyebb, frissebb, világosabb, mintha napfény szűrődne át rajta, mézes, élő, finoman ragyogó.

A hűvös oldalon a *tél* és a *nyár áll*. A tél tiszta, erős, kontrasztos, határozott jelenlétű színekkel dolgozik. A nyár lágyabb, visszafogottabb, kissé fátyolos, mintha minden árnyalatán átsuhanna egy leheletnyi szürkeség.

Ez a négy világ nem szabály, inkább egyfajta nyelv. És ha elkezded érteni, egyszer csak észreveszed, hogy már nem csak nézed a színeket, hanem érzed is őket.

Honnan tudod eldönteni, hogy inkább a melegebb vagy a hűvösebb színek világa áll hozzád közelebb? A legegyszerűbb válasz az lenne, hogy megkérdezel valakit, aki ezzel foglalkozik. És ez nem véletlen. Amit most olvasol, az segít eligazodni, de a valóság mindig árnyaltabb annál, mint amit le lehet írni.

Papíron minden szépen működik. A gyakorlatban viszont ott van az arcod finom játéka, a bőröd reakciói, a szemed élő változása, és igen, még az is számít, milyen ember vagy. A stílus nem steril rendszer, hanem egy élő történet, ezért az igazán pontos meghatározáshoz több kell, mint egy gyors önellenőrzés.

A legmegbízhatóbb módszer az, amikor különböző színű anyagokat helyeznek az arcod közelébe természetes fényben, és egyszerűen megnézik, mi történik. Nem gondolkodsz, nem elemezgetsz, csak figyelsz. Az egyik színnél kisimul az arcod, tisztább

lesz a tekinteted, a másikinál fáradtabbnak, fakóbbnak tűnsz. Ez nem ízlés kérdése, hanem reakció. És ez a reakció nem hazudik.

Ami igazán érdekes, hogy még azok is meglepődnek néha, akik nap mint nap ezzel dolgoznak. Lehet egy erős előzetes sejtésed valakiről, aztán jön egy árnyalat, ami teljesen átírja az egészset. Ezért van az, hogy a tapasztalat végül mindig többet mond, mint az elmélet.

Mindezzel együtt jó, ha van néhány kapaszkodód, ami segít közelebb kerülni a saját tónusodhoz.

Nézd meg például a csuklódát nappali fényben. Ha az ereid inkább kékes, lilás árnyalatúak, az gyakran a hűvösebb irányt jelzi. Ha zöldesnek látod őket, akkor valószínűbb, hogy a melegebb tónusok felé húzol.

Egy másik apró jel a füled mögötti bőr. Ott kevésbé éri napfény a bőrt, ezért tisztábban látszik az alapszín. Ha inkább sárgás, aranyló hatású, az melegebb karakterre utal, ha rózsásabb, akkor hűvösebb irányba mutat.

És ott van a fémek próbája is. Tarts az arcod közelébe egy nagyobb felületen aranyat, majd ezüstöt, és figyeld meg, mi történik. Nem azt kell nézni, melyik tetszik jobban, hanem azt, melyik „dolgozik érted”. Ha az arany életet visz az arcodba, az ezüst viszont keményít rajta, akkor a meleg tónusok felé állsz közelebb. Ha az ezüst hozza ki a fényt belőled, az arany pedig idegennek hat, akkor inkább a hűvös világ az otthonos.

Ezek nem végső válaszok, inkább irányok. De ha elkezded figyelni rájuk, egy idő után összeáll a kép. És onnantól már nem találgatni fogsz, hanem látni.

Az ősz

Van egy szintér, ami nem harsány, mégis telített. Nem világít, inkább izzik. Az ősz ide tartozik. Meleg, mély, kissé tompított árnyalatokból áll, mintha minden színben lenne egy leheletnyi föld és egy csepp arany. Ha képet keresel hozzá, gondolj az erdőre október végén, nedves levelekre, fűszerekre, fakéregre, lassú fényekre. Ez nem a könnyedségről szól, hanem a gazdagságról.

Az ősz típus megjelenésében is ott van ez a melegség. A bőr gyakran bézs, aranyló, néha barackosba hajló. A haj és a szem tónusa is ebbe az irányba húz, nincs benne hűvös távolságtartás. Az összehatás barátságos, földközeli, könnyen kapcsolódó. Nem feltétlen feltűnő, mégis van benne valami, ami miatt jó ránézni.

A kontrasztokkal nem szeret barátkozni. A fekete túl kemény rajta, a hófehér túl éles. Ha mégis sötétre van szükség, a mélybarna, a sötétkék vagy egy testes bordó sokkal

szebben működik. Világosban a tört, krémes árnyalatok hozzák ki igazán. Kiegészítőkből az arany, a bronz, a rózsaarany adja azt az érzést, mintha minden a helyére került volna. Anyagoknál jól állnak neki a természetes, kissé rusztikus felületek, amiknek van tartása és története.

Tiszta ősz

Itt a melegség a főszereplő, és nem finoman. Gazdag, telített, mégis természetes hatású. A hajban gyakran aranyló fények jelennek meg, a bőr meleg bézs vagy csontszín felé húz. A szem lehet zöldes, barna, akár kékes is, de szinte mindig van benne egy aranyos csillanás. Ez a típus akkor él igazán, amikor körülveszik a mély, fűszeres árnyalatok. Olyan színek, amikben ott van a fahéj, a kurkuma, a szegfűszeg hangulata. Fémek közül az arany, a bronz és a réz adja vissza leginkább ezt a karaktert.

Lágy ősz

Ez egy visszafogottabb történet. Nem a telítettség dominál, hanem a finomság. A színek mintha enyhén ködösek lennének, nem élesek, inkább puhán simulnak. A haj sokszor szőkébb irányba megy, aranyos vagy enyhén rezes tónusokkal. A bőr meleg

alapú, de nem harsány, inkább barackos, finoman árnyalt. A szem lehet lágy barna vagy zöldes türkiz. Az egész megjelenésben van egy csendes elegancia, ami nem akar kitűnni, mégis megmarad. Az arany, a rózsaarany és a réz szépen ráerősít erre a hangulatra.

Sötét ősz

Ebben az altípusban megjelenik egyfajta súly és mélység. A színek gazdagok, teltek, szinte drámaiak, de a melegség végig ott marad bennük. A haj általában sötétebb, barnás, rezes fénnel. A bőr neutrálisabb, de még mindig meleg felé hajlik. A szem mély, gyakran barna vagy zöldes tónusú. Az összhatás kicsit titokzatos, erős jelenlétű. A hozzá illő színek olyanok, mint egy késő őszi naplemente, amikor már alacsonyan jár a fény, és minden aranyba és mély vörösbe borul. Kiegészítőkből az arany, a bronz és a rózsaarany működik a legszebben, de itt már megjelenhetnek erősebb, fényesebb felületek is.

A tavasz

Van egy szintér, ami nem mélyre húz, hanem felfelé emel. Könnyű, levegős, mégis meleg. A tavasz ilyen. Olyan, mint amikor minden épp csak elkezd történni: rügyek pattannak, virágok nyílnak, a fény még puha, de már tele van élettel. A színei melegek, de nem nehezek, inkább mézzel átszűrt, ragyogó árnyalatok.

A tavasz típusú emberben van valami megfoghatatlan üdeség. Nem bírja a komorságot, egyszerűen nem áll össze rajta. A túl sötét, túl súlyos színek elnyomják, mintha lekapcsolnák benne a fényt. Amikor viszont világos, élő, meleg árnyalatok veszik körül, hirtelen minden működni kezd. Az arca kinyílik, a tekintete tisztább, az egész jelenléte könnyedebb.

Ha egy szóval kellene leírni ezt a karaktert, akkor az a „méz” lenne. Ott van a hajban, a bőrben, a szem fényében. Nem konkrét színeként, inkább hangulatként. A haj gyakran világosabb, aranyló, a bőr friss, enyhén sárgás vagy barackos tónusú. Az egész megjelenésben van egy állandó mozgás, egyfajta eleven, gyors ritmus. Nem statikus, inkább pezseg.

A fekete és a hófehér itt sem barát. Túl élesek, túl kemények. Sokkal szebben működnek a tört, lágyított változatok: krém, bézs, világosabb barnák, mélyebb kékek. Kiegészítőkben az arany, a pezsgős árnyalatok és a rózsaarany hozzák ki azt a finom ragyogást, ami egyébként is ott van.

Tiszta tavasz

Itt a frissesség a legerősebb. Könnyű, élő, mégis meleg. A haj gyakran világos szőke vagy enyhén vörösés fényű, a bőr világos és meleg, néha szeplőkkel, porcelánszerű hatással. A szem tiszta, világos, lehet kék, zöldes vagy világosbarna, mindig egyfajta fényességgel. Az ehhez illő színek olyanok, mintha napfény érné őket. Világosak, melegek, élet van bennük. Fémek közül a világos arany, a pezsgő és a rózsaarany működik igazán.

Világos tavasz

Ez a tavasz még finomabb verziója. Kevésbé kontrasztos, inkább légies. A haj világos, gyakran szőkés, enyhe vöröses árnyalattal. A bőr világos, meleg, tiszta hatású. A szem is világos, és van benne egy puha, mézes fény. A színek itt pasztelesebbek, de nem fakók, inkább lágyan élénkek. Vidámak, de nem hangosak. A fémeknél megjelenhet a világos arany és a rózsaarany mellett egy kis ezüst is, ami nem töri meg az összhatást.

Élénk tavasz

Ez az a pont, ahol a tavasz már nem csak friss, hanem kifejezetten ragyog. Feltűnő, vibráló, erős jelenlétű. A haj lehet világosabb vagy középszőke, aranyló vagy enyhén rezes tónussal. A szem szinte világít, kék, zöld vagy zöldeskék árnyalatban. A hozzá illő színek tiszták, erőteljesek, mégis melegek. Nem harsányak, inkább intenzívek. Olyanok, amik mellett nem lehet elmenni észrevétlenül. Az arany és a pezsgős árnyalatok itt is működnek, kiegészítve finoman egy kis ezüstrrel.

A tél

Van egy világ, ami nem puhít, hanem kiélesít. A tél ilyen. Hideg, tiszta, határozott. Olyan, mint egy fagyos, napsütéses reggel a városban, amikor minden kontúr élesebb, a levegő áttetszőbb, és mintha messzebbre látnál, mint máskor. A színei nem keverednek, nem tompulnak, hanem tisztán állnak egymás mellett.

A tél a legerősebb kontrasztokra épít. Sötét és világos, fény és árnyék, minden határozottan elválnak. Ez a karakter az arcokon is megjelenik. A haj sokszor sötétebb, akár feketébe hajló, de lehet világos is, ilyenkor inkább hamvas, hideg szőke irányba megy. A bőr gyakran porcelános, rózsás tónusú, a szem pedig szinte világít, legyen az kék, zöld vagy barna. Az összhatás hűvös, távolságtartóbb, mégis nagyon erős jelenlétű.

Ez az a típus, amin a kontraszt nem túl sok, hanem pont az, ami működik. A fekete és a tiszta fehér itt nem ellenség, hanem alap. A tiszta, élénk, hideg színek életre kelnek rajta, és nem nyomják el, hanem kiemelik. A kiegészítők világában a fényes, hideg fémek működnek: ezüst, fehérarany, platina, minden, ami tisztán csillan.

Tiszta tél

Ebben a típusban van valami fegyelmezett elegancia. Nem lágy, nem játékos, inkább pontos. A haj színe széles skálán mozoghat, a nagyon világostól a sötétig, de mindig van benne egy hűvös, szürkés alap. A bőr világos, rózsás porcelán, a szem pedig hideg fényű, akár jégkék, akár mély barna. A hozzá illő színek tiszták, kontrasztosak, mintha jéggel lennének áthúzva. Az ezüst, a fehérarany és a platina erősíti ezt a karaktert.

Élénk tél

Itt a kontraszt nem csak jelen van, hanem kifejezetten intenzív. Feltűnő, energikus, szinte vibráló. A haj hideg tónusú, lehet sötétszőke vagy barna, a bőr világos és tiszta, a szem pedig erősen világító hatású. A színek merészek, élők, nem kérnek bocsánatot. Ez a típus bírja az erőt, sőt, igényli. A hideg fényű fémek itt is működnek, kiegészülve akár egy kis pezsgős árnyalattal, ami nem melegít, csak fényt ad.

Sötét tél

Ebben a verzióban megjelenik a mélység. Nem csak kontrasztos, hanem súlyosabb, titokzatosabb is. A haj sötétebb, a bőr lehet világos porcelán vagy mélyebb

tónusú, de mindig hűvös alapú. A szem sötétebb, erőteljes, messziről is jelen van. A hozzá illő színek sötétek, teltek, hidegek, szinte drámaiak. Van bennük valami hipnotikus. A fémeknél az ezüst, a fehérarany, a platina, az acél vagy a króm adja vissza ezt az erőt, minden, ami hidegen csillan.

A nyár

Van egy színvilág, ami nem kiabál, hanem suttog. A nyár ilyen. Nem éles, nem kontrasztos, inkább finoman elmosódó, mintha a fény egy vékony fátylon keresztül érkezne. Gondolj egy forró, párás napra, amikor a nap már nem vakít, hanem tompít, vagy egy régi napernyőre, amit a nap lassan kifakított. A nyár színei ebben a hangulatban élnek: világosabbak, lágyabbak, hűvösek, és mintha egy leheletnyi szürke minden árnyalatban ott lenne.

A nyár típus megjelenése is ezt a visszafogott eleganciát hordozza. Nem harsány, nem akar azonnal hatni, mégis van benne valami különleges nyugalom. A haj sokszor

hamvas, hideg tónusú szőke vagy barna, amit sokan hajlamosak „semmilyennek” nevezni, pedig valójában nagyon kifinomult árnyalat. Ha vörösesbe hajlik, az sem meleg, inkább hűvös, tompított. A szem színe nem válik el élesen a hajtól és a bőrtől, inkább összefolyik velük. A bőr világos, gyakran rózsás, a szeplők és anyajegyek sem meleg barnák, inkább szürkés, hamvas tónusúak.

Ez a típus a túl erős kontrasztokkal nem tud mit kezdeni. A tiszta, élénk színek könnyen elnyomják. Ami igazán működik rajta, az a visszafogott, nemes árnyalatok világa. Olyan színek, amik nem harsányak, mégis mélyek. Kiegészítőben az ezüst, a fehérarany, a halvány rózsaarany és a pezsgős tónusok illeszkednek hozzá. A gyöngy szinte természetes része ennek a karakternek, mintha eleve hozzá tartozna.

Tiszta nyár

Ez a típus a nyár legletisztultabb formája. Csendes, méltóságteljes, klasszikus. A haj hamvas világos vagy középszőke, a bőr rózsás tónusú, a szem gyakran kék vagy szürkés-kék. A hozzá illő színek lágyak, ködösek, hűvösek, mintha minden egy kicsit tompított lenne. Olyan, mintha a tél tiszta színei egy finom fátylat kaptak volna. Az ezüst és a fehérarany erősíti ezt a visszafogott eleganciát.

Világos nyár

Ebben a változatban több a könnyedség. Nem annyira mély, inkább légies, friss, mégis hűvös. A haj világos, hamvas szőke, a bőr finoman rózsás, de nem éles, inkább puha átmenetekkel. A szem világos, kék vagy zöldes árnyalatú. A színek világosabbak, selymesebbek, mintha fény szűrődne át rajtuk. Az ezüst mellett megjelenhet a halvány rózsaarany és a pezsgős árnyalat is, de minden visszafogott formában.

Lágy nyár

Ez a leginkább elmosódó, leginkább sejtelmes verzió. Itt minden árnyalat finoman összecsúszik, nincs éles határ. A haj hamvas, a bőr neutrálisabb, enyhén szürkés tónusú. A szem gyakran szürkés-kék vagy olyan árnyalatú, ami fénytől függően változik. Az egész megjelenésben van valami titokzatos, halk elegancia. A hozzá illő színek tompítottak, visszafogottak, mintha egy szürkés-rózsás réteg mindent összefogna. A fémeknél a mattabb, kevésbé csillogó ezüstök és fehérarany árnyalatok működnek a legszebben.

Az alapévszakok összefoglalása színtulajdonságuk szerint:

	ŐSZ	TAVASZ	TÉL	NYÁR
Hideg			x	x
Meleg	x	x		
Élénk		x	x	
Lágy	x			x
Sötét	x		x	
Világos		x		x

Amikor ráérsz arra, hogy inkább a meleg vagy a hűvös árnyalatok működnek rajtad, hirtelen sok minden letisztul. Nem lesz több bizonytalanság a próbafülkében, nem maradnak a szekrényben olyan darabok, amiket „majd egyszer” még felveszel.

Tudni fogod, mihez nyúlsz, és ez nem csak a megjelenéseden látszik meg, hanem azon is, ahogy érzed magad benne.

Sokszor találkozom azzal, hogy valaki pontosan érzi, hogy a fekete nem tesz jót neki, mégsem tud elszakadni tőle. És ez teljesen érthető. A fekete nem csak egy szín. Van súlya, van tartása, és sokszor egyfajta védelmet is ad. Amikor valaki ragaszkodik hozzá, annak általában van egy belső oka, még ha ezt nem is fogalmazza meg magának.

Nem az a cél, hogy ezt elvedd magadtól. Ha vonzódsz hozzá, viseld. Csak érdemes egy kicsit tudatosabban bánni vele. Ha az arcod közelébe kerül, megtörheted egy olyan színnel, ami jobban dolgozik érted. Egy sál, egy fülbevaló, egy finom kiegészítő már elég ahhoz, hogy lágyítsa a hatását. Vagy egyszerűen hagyd meg alsó rétegnek, és az arcod köré válassz egy hozzád közelebb álló árnyalatot.

És van egy pont, amikor már nincs rá szükséged ugyanúgy. Amikor azt érzed, hogy amit adott, azt megkaptad tőle. Ilyenkor érdemes visszatérni azokhoz a színekhez, amik nem csak védenek, hanem emelnek is. Sok esetben ez egy mélyebb kék, ami megtartja a fekete komolyságát, de közben több életet hagy az arcodon.

A színek világa elsőre rendszernek tűnik, valójában kapcsolat. Nem arról szól, hogy megtanulsz egy új szabálykönyvet, hanem arról, hogy elkezded figyelni magadra egy olyan nyelven, amit eddig talán nem használtál tudatosan.

Ahogy haladsz ebben, egyre kevésbé lesz kérdés, hogy mi áll jól. Nem azért, mert mindenre van egy kész válasz, hanem mert kialakul benned egy érzékenység. Ránézel egy színre, és tudod. Felveszel valamit, és érzed. Nem kell magyarázni, nem kell bizonyítani, egyszerűen működik vagy nem működik.

Fontos, hogy ez ne váljon merevvé. Nem az a cél, hogy beszűkítsd magad néhány „megengedett” árnyalatra. Inkább az, hogy legyen egy stabil alapod, amihez vissza tudsz térni. Egy belső iránytű, ami segít eligazodni akkor is, amikor épp változol.

Mert változni fogsz. És ezzel együtt a választásaid is finomodnak, mélyülnek, néha egészen új irányt vesznek. A szintípus nem ketrec, hanem kiindulópont. Egy térkép, ami segít elindulni, de nem mondja meg, merre kell élned az életed.

És talán ez a legfontosabb. A színek nem csak arról szólnak, hogy hogyan látnak mások. Arról is, hogy te hogyan találkozol saját magaddal minden reggel a tükörben. Ha ez a találkozás egy kicsit őszintébb, egy kicsit könnyebb, egy kicsit örömtelibb lesz, akkor már pontosan ott vagy, ahol érdemes lenned.

Smink kisokos

	ŐSZ	TAVASZ	TÉL	NYÁR
Alapozó	bőrszínhez illő, meleg, semleges, sárgás, meleg bézs, bronzos árnyalatok	bőrszínhez illeszkedő, világos, lágy textúrájú, meleg, semleges bézs, porcelán, homokszínek	bőrszínhez illeszkedő hideg, semleges, csontszínek, porcelán, bézs árnyalatok	bőrszínhez illő hideg, lágy tónusú bézs, szürkés rózsaszínes, világos-semleges
Szemhéj festékek	barna, mustár, olíva, aranyló homokszínek, sötétzöld, khaki, réz, meleg türkiz, krémes, gyöngyház árnyalatok	barna, gyöngyház, mustár, barnás-szürke, pezsgő, alma-zöld, petrol, türkizzöld, világoskék színek	fekete, szürke, ultraviola, királykék, fenyőzöld	szürkék, bézsek, rózsaszínek, türkiz, petrol, világos lila, szürkéskék, mályva, lágyan festve
Szemceruza, tusvonal	sötétbarna, világosbarna, olíva, zöldeskék	mustár, világosbarna, barna, zöldeskék, sötétzöld, világoskék, sötétkék	fekete, szürke, királykék, mély lila, smaragdzöld	sötétkék, szürke, mályva, petrol, lila
Pirosító	barnás-piros, terrakotta, lazac, barack árnyalatok	narancsos, barackos árnyalatok	rózsaszín, málna, meggyszín, friss mályva, eper árnyalatok	hideg rózsaszínes, babarózsaszín árnyalatok, mályva
Rúzs	korall, bronzos, csokis, narancsos színek	korall, narancsos árnyalatok, pezsgős, frissen aranyló szájfények	skarlátvörös, rózsaszínek, málnapiros, borvörös, ferrari piros	rózsaszínek, mályva, fukszia, natúr rózsaszínek, lilás, rózsaszínes szájfények